

Titel: Kapitel XIV.

Citation: "Kapitel XIV.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e5235/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

skriver til Stede, skal saavidt muligt Retssvidne tilfaldes overensstemmende med § 68. For-
saavidt det er muligt og kan ske uden Skade
for Underjøgelsen, skal der gives Sigtede
og andre Vedkommende Vejledning til at være
til Stede.

Kan som Folge heraf Gennemsyn af
Papirer ikke finde Sted straks ved Beslag-
læggelsen, blive de foreløbig at forvare i for-
reglet Omflag.

§ 140.

Retten drager Omforg for, at de af Post-
eller Telegrafvæsnet udeliveredede Forsendelser
eller Telegrammer, hvis Indtning ikke findes
nødvendig, eller hvis Indhold viser sig at
være uden Betydning for Sagen, eller den
Del af Indholdet, som maatte være Sagen
vedkommende, befordres videre efter sin Be-
stemmelse, samt at Underretning om, hvad der
holdes tilbage, meddeles Vedkommende, saa-
 snart det kan ske uden Skade for Underjøgelsen.
Under samme Betingelse skal Underretning
gives, naar private Dokumenter ere udeliveredede
i Medfør af § 136, 2. Stykke.

§ 141.

Ting, som ere fravendte nogen ved en
Forbrydelse, eller ere Udbyttet af saadanne
Ting, blive, senest naar Sagen er endelig
sluttet, at udelivere rette Vedkommende.
Andre Ting, som ere beslaglagte for at tjene
som Bevismidler, skulle tilbagegives, naar de
ikke længere behøves. Den, som er interes-
seret i Tilbagegivelsen, kan derom anske Ken-
delse.

Kapitel XIV.

Konfagning.

§ 142.

Konfagning af en Sigtets Potig eller
andre Kun, Gemmer eller Person for at søge
efter Spor af Forbrydelsen eller efter Ting,
som ere Genstand for Beslaglæggelse, kan
finde Sted, naar

- 1) Sigtelsen angaar en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Overanklageren at forfølge, eller
- 2) der foreligger paavijelig Grund til at antage, at Spor af Forbrydelsen eller bestemte Ting, som kunne beslaglægges, der ville være at finde.

§ 143.

Manjagning i foranførte Djemed af en ikke Sigtets Bolig, Rum eller Gemmer kan finde Sted, naar Sagen

1) angaar en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Overanklageren at forfølge,

og derhos

- 2 a) Forbrydelsen er begaaet, eller Sigtede er paagreben i Boligen eller Rummet eller har betraadt samme, medens han forfulgtes paa frist Gerning eller friske Spor, eller
- b) der i øvrigt foreligger paavijelig Grund til at antage, at Spor af Forbrydelsen eller bestemte Ting, som kunne beslaglægges, der ville være at finde, eller
- c) naar Manjagningen omfatter en Samling af Husc, som udgør en By eller en større afgrænset Del af en By eller et Sogn. Ligeledes kan Manjagning af Midenmands Person finde Sted, naar Sagen angaar en Forbrydelse af den foran under 1) nævnte Art, og der er paavijelig Grund til at antage, at det efterjagte findes hos ham.

§ 144.

Udenfor de i de foregaaende to Paragrafer fastsatte nærmere Betingelser kan Manjagning i foranførte Djemed finde Sted af Hus eller Rum, som efter sin Bestemmelse er tilgængeligt for alle og enhver, eller som staaer under Politiets særlige Tilsyn, eller hvori der drives Pantelaanerforretning eller saadan Handel, som omhandles i §§ 49 til 51 i Lov om Haandværks- og Fabrikdrist m. m. af 29. December 1857.

§ 145.

Manjagning, hvori den, hos hvem den skal iværksettes, ikke udtrykkelig samtykker,

kan som Regel kun finde Sted ifølge Retskendelse.

Uden foregaaende Retskendelse kan Ranfagning, være sig hos Sigtede eller Andemand, foretages af Politiet:

- 1) i de Tilfælde, der omhandles i foregaaende Paragraf,
- 2) naar de Betingelser foreligge, som ere angivne i § 143, 1 og 2, a og b, og der er øjenlyndig Fare for, at Tjemebet med Ranfagningen vilde forspildes, hvis Retskendelse stulde afventes.

Har Ranfagning uden Retskendelse fundet Sted hos en Mistant, imod hvem Førfølging ikke tidligere var begyndt, skal Beretning derom indgives til Retten inden 24 Timer.

Om Politiets Besjælse til at ranfage dens Person, som anholdes, gælder derhos Reglen i § 159.

§ 146.

Naar Retskendelse om Ranfagning ikke skal iværksettes af Retten selv, skal det i Kendelsen angives, ved hvem Iværksettelsen skal ske.

Udenfor paatrængende Tilfælde bør Iværksettelse af Ranfagning kun, hvor Vedkommende samtykker, overlades til Politiets underordnede Besjætte.

Ved enhver Ranfagning skulle saavidt muligt to uberygtede Mand tilkaldes som Vidner. Enhver er indenfor en Afstand af $\frac{1}{4}$ Mil fra sin Bopæl pligtig at efterkomme saadan Kaldelse; den, som uden lovligt Førfald vægrer sig, isælber en Bøde fra 2 til 20 Skr.

§ 147.

Den, hvis Bolig, Rum eller Gemmer skal ranfages, skal opfordres til at overvære Førføringen; er han fraværende, skal en Husfælle eller Nabo tilkaldes, naar dette kan ske uden Ophold.

Førføringen af Ranfagning paabegyndes, skal Rettens Kendelse oplæses eller forevises, eller, hvor ingen Kendelse foreligger, Tjemebet betydes.

Efterfølgende bestemte Ting, bør, forinden

Ranfagning paabegyndes, Vedkommende opfordres til at udelevere eller paavise samme.

Foresindes ved Ranfagningen Ting, som stornes at burde beslaglægges, forholdes med dem, som bestemt i foregaaende Kapitel. Med Hensyn til Papirer iagttages Reglerne i § 139.

Om Ranfagning, der ikke ioverhættedes af Retten og tilføres Retsbogen, affattes en Beretning, der medunderskrives af Vidnerne.

Uder Ranfagningen uden Resultat, skal striftelig Bevidnelse herom paa Forlangende meddeles den Paagældende.

§ 148.

Ved Ranfagnings Ioverhættelse blive endvidere følgende Regler at iagttage:

Al den Skaanhel og Vorfornhed, som Ojemedet tilstedes, skal udvises.

Ved Rattetid bør Ranfagning kun foretages, naar Ojemedets Opnaaelse afhænger deraf.

Rabning med Magt af luftede Afgange eller Gæmmer bør kun finde Sted, naar en Opfordring om at aabne har vist sig frugtesløs, eller der Ingen er tilstede, til hvem den kan rettes.

Personlig Ranfagning af en Kvinde skal ske under tilbørligt Hensyn til, at Uufærdigheden ikke kræntes, i fornødent Fald ved ærbare Kvinder og da ikke i Overværelse af Mand, medmindre en dermed forbunden Synsforretning udtræver det.

Kapitel XV.

Sigtedes Indfaldelse og Afhørelse for Retten.

§ 149.

Den Sigtede, som besinder sig paa fri Fod, er pligtig efter lovlig Indfaldelse personlig at møde for Retten til Afhørelse og i øvrigt, naar Loven kræver hans Navnærelse. Udeblivelse uden oplyst lovligt Forfald, kan efter de nærmere i Loven givne Regler medføre Anholdelse, Fængsling, Beslaglæggelse af Formuen eller Sagens Paadømmelse i Sigtedes Fraværelse.